

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **R.**, bytom S.X., zast. *JUDr. Mgr. Štefanom Buchom*, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Námestie M. R. Štefánika, Žilina, proti žalovanému: **Katastrálny úrad Žilina** so sídlom Hollého č. 7, 011 81 Žilina, **za účasti: M.**, bytom S.X., zast. *Advokátskou kanceláriou, s.r.o. JUDr. Milan Chovanec*, so sídlom Vojtecha Tvrdeho č. 17, Žilina, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. februára 2011 č. k. 21S/77/2010-83, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. februára 2011 č. k. 21S/77/2010-83 **mení** tak, že rozhodnutie žalovaného č. Xo-27/2010-Ha z 02.08.2010 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 600,59 € a náhradu iných trov konania vo výške 132,- €.

Zúčastnenej osobe M. právo na náhrade trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :**I.****Konanie na správnom orgáne**

1. Rozhodnutím č. Xo-27/2010-Ha z 02.08.2010 žalovaný ako odvolací správny orgán postupom podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) a v spojení s § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 162/1995 Z.z.“) zmenil napadnuté rozhodnutie Správy katastra Kysucké Nové Mesto č. X-11/10 zo dňa 03.05.2010 o zamietnutí návrhu žalobcu na opravu chýb tak, že po vykonanej zmene znie:

Katastrálny úrad v Žiline, podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona, nevyhovuje návrhu p. R. doručenému dňa 29.01.2010 a nevyamazáva pozemok, parcela C-KN č. X., zastavané plochy a nádvoría o výmere 552 m² z časti A – majetková podstata listu vlastníctva (ďalej len LV) č. X., katastrálne územie (ďalej len k.ú.) S..

2. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca žiadal podaním doručeným dňa 29.01.2010 o vykonanie opravy chýb v katastrálnom operáte na LV č. X., a to konkrétne vymazať na uvedenom LV č. X. pre k.ú. S., v časti A – majetková podstata, pozemok, parcelu C-KN č. X., zastavané plochy a nádvoría o výmere 552 m².

Pri svojom rozhodovaní žalovaný vychádzal z odôvodnenia žiadost' žalobcom, tzn. tým, že hoci pani M. daroval zmluvou zo dňa 27.11.2002 len spoluvlastnícky podiel – ½ na rodinnom dome súp. č. X. postavenom na pozemku parcela C-KN č. X., tak obdarovaná si dala zapísať na základe uvedenej zmluvy na seba aj tento pozemok, ako aj stodolu a iné.

3. Svoje zmeňujúce rozhodnutie žalovaný po citácii ustanovení § 22 ods. 5, § 59 ods. 1 písm. a) a odsek 5, § 31 ods. 1 a 3 zák. č. 162/1995 Z.z. ako aj § 18 ods. 2, § 47 ods. 2 a § 54 ods. 3 správneho poriadku odôvodnil tým, že vklad vlastníckeho práva pani M. k spoluvlastníckemu podielu vo výške ½ na pozemku, parcela C-KN č. X., evidovanému na

LV č. X. pre k.ú. S., bol vykonaný na základe rozhodnutia o povolení vkladu č. V 1284/02 zo dňa 10.01.2003. Uvedený vklad bol vykonaný na základe návrhu na vklad ako aj darovacej zmluvy zo dňa 27.11.2002.

4. Čo sa týka povolenia vkladu predmetnej darovacej zmluvy, podľa názoru žalovaného Správa katastra Kysucké Nové Mesto Kal nepostupovala správne, keď tento vklad povolila, lebo podmienky na povolenie vkladu, čo žalovaný bližšie spresnil ďalej neboli splnené.

5. Avšak žalovaný v svojom rozhodnutí súčasne zdôraznil, že napriek tomu, že správa katastra postupovala nesprávne pri vydaní rozhodnutia o povolení vkladu č. V 1284/02 z 10.01.2003, rozhodnutie je právoplatné a možno ho zrušiť len spôsobom predpísaným zákonom. Preto ak účastníci konania o návrhu na vklad nesúhlasili s rozhodnutím o povolení vkladu č. V 1284/02, mohli podľa žalovaného napríklad podať podnet na podanie protestu prokurátora alebo žiadať o jeho zrušenie na súde podaním žaloby v správnom súdnictve. V súčasnosti možno sporné vlastnícke vzťahy k pozemku, parcela C-KN č. X., usporiadať len dohodou alebo prostredníctvom určovacej žaloby podanej na súde. Navyše žalovaný uviedol, že tým, že účastníci katastrálneho konania nevyužili v zákonom stanovených lehotách možnosť podať vyššie uvedené opravné prostriedky, podľa jeho názoru súhlasili s povolením vkladu vlastníckeho práva č. V 1284/02 zo dňa 10.01.2003.

6. Vo vzťahu k vykonanej oprave prvostupňového rozhodnutia žalovaný uviedol, že musel pristúpiť k oprave výroku tohto rozhodnutia, lebo Správa katastra Kysucké Nové Mesto vo výroku uviedla nesprávne ustanovenie právneho predpisu.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Krajský súd v Žiline žalobu z 12.08.2010.

8. Krajský súd ako súd prvého stupňa po tom, čo uznesením č. k. 21S/77/2010-39 z 12.10.2010 pribral do konania účastníčku pôvodného katastrálneho konania M.M.S., vec

prejednal na nariadenom pojednávaní dňa 23. februára 2011, a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, vrátane rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a ich postupov, dospel k záveru, že obidve rozhodnutia správnych orgánov sú vecne správne, sú súladné so zákonom, a preto bola žaloba pri aplikácii ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. krajský súd z nasledovných dôvodov zamietol.

9. Pri svojom rozhodovaní krajský súd najmä vychádzal z takto zisteného skutkového stavu. V návrhu z 27.11.2002 na vklad účastníci (tzn. žalobca ako prevodca a M. ako nadobúdateľ a súčasne manželka žalobcu) spoločne navrhovali, aby Správa katastra Kysucké Nové Mesto zapísal nehnuteľnosti a to rodinný dom súp. č. X. spolu so zastavaným pozemkom p. č. KNC X., zastavaná plocha a nádvorie do ich podielového spoluvlastníctva, čo obaja potvrdili aj svojimi podpismi. Takisto v darovacej zmluve žiadali, aby správny orgán zapísal obdarovanú – vlastníčku predmetných nehnuteľností v podiele ½. Žalobca v pozícii darcu súčasne oboznámil obdarovanú M., že na pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, viazne vecné bremeno, ktorá obdarovaná svojim vyhlásením prebrala. K darovacej zmluve krajský súd uviedol, že bola uzatvorená dňa 27.11.2002. Podpis darcu bol dňa 5.12.2002 úradne osvedčený tak, ako to vyžaduje zák. č. 162/1995 Z.z.

10. Takisto krajský súd vyhodnotil postup Správy katastra Kysucké Nové Mesto ako správny postup vo veci zápisu vlastníckeho práva na nadobúdateľa M., a preto neexistoval podľa krajského súdu žiadny dôvod na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 3 a ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z.

11. Vo vzťahu k tvrdeniu právneho zástupcu žalobcu, že predmetom prevodu bola iba jedna polovica rodinného domu bez pozemku, s podporou predkladaného dôkazu - znalecký posudok č. 148/2002 z 02.11.2002 vyhotovený znalcom Ing. J. S., CSc. a vo vzťahu k spochybneniu pravosti podpisu R., krajský súd odkázal na záver správy katastra o tom, že uvedené námietky žalobcu sú neopodstatnené, ktorý bol prijatý na základe ustanovenia § 31 zák. č. 162/1995 Z.z. Pričom krajský súd podčiarkol tú skutočnosť, že správa katastra nie je oprávnená preskúmať obsah znaleckého posudku, ktorý bol prílohou návrhu na vklad. Správe katastra navrhovateľ nepredložil dôkazy o tom, že jeho podpis k návrhu na vklad nie je jeho vlastný.

12. Čo sa týka výpisu z LV č. X. Správy Katastra Kysucké Nové Mesto, ktorý bol súčasťou administratívneho spisu, tento krajský súd vyhodnotil tak, že parc. č. KNC X. o výmere 552 m², zastavaná plocha a nádvorie je zapísaná v časti B tohto listu vlastníctva v ½ na žalobcu a v ½ na účastníčku katastrálneho konania P., pričom ako titul nadobudnutia je tu uvedená darovacia zmluva pod č. V 1284/2002 z 09.01.2003. Na základe uvedeného sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím žalovaného, ktorý rozhodol o zmene rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v medziach ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku, kedy zmenil výrokovú časť citovaného prvostupňového správneho rozhodnutia, čím došlo k zmene právnej kvalifikácie.

13. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že Správa katastra Kysucké Nové Mesto vo vkladovom konaní č. V 1284/2002 nesprávne rozhodla, nakoľko predmet darovacej zmluvy bol určený len vo vzťahu k rodinnému domu súp. č. X. v ½ s tým, že leží na pozemku KNC parc. č. X., tzn. nie aj k ½ pozemku CKN parc. č. X. v k.ú. S.. Tu sa krajský súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorú označil za správnu, hoci zopakoval vytýkanú nezákonnosť v pôvodnom konaní Správy katastra v Kysuckom Novom Meste, a to že v rámci vkladového konania konala v rozpore s ustanovením § 31 zák. č. 162/1995 Z.z., kde problémy spočívali v neurčitosti darovacej zmluvy zapríčinennej najmä v dôsledku existujúceho rozporu článkov II. a VII. uvedenej darovacej zmluvy a že tieto rozpory neboli odstránené v rámci vkladového konania.

14. Návrhy žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne JUDr. M., resp. aby bolo prihliadnuté na dôkazy predložené zo strany žalobcu, a to najmä k znaleckému posudku č. 6/2009, krajský súd označil za dôkazné prostriedky, ktoré alebo nesúvisia s predmetnou prejednávanou vecou, poprípade že nebolo potrebné ich vykonať vzhľadom na vyslovené právne závery vo veci.

15. V závere sa krajský súd obdobne ako žalovaný priklonil k možnosti riešenia situácie vzniknutej v súčasnosti u žalobcu napríklad prostredníctvom podania žaloby v zmysle ust. § 247 ods. 3 O.s.p. a tiež podnetom na podanie protestu prokurátora v zmysle ustanovení § 22 a nasl. zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

III.

Odvolanie žalobcu/ stanoviska

A)

16. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 31.03.2011 (č. I. 93) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom právneho zástupcu požadoval napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h), odsek 2 O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

17. Najmä vytýkal krajskému súdu to, že sa stotožnil s argumentáciou žalovaného o nemožnosti zrušenia vkladového rozhodnutia. V súvislosti s uvedeným žalobca zdôraznil, že ani jednotlivé katastrálne orgány ani krajský súd nežiadal o zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu, ale naopak od nich chcel, aby bol do katastra zapísaný iba predmet darovania tak, ako je uvedený v čl. II. predmetnej darovacej zmluvy. To, že predmetom darovania bola iba polovicu rodinného domu súp. č. X., to potvrdzuje aj znalecký posudok č. 48/2002 zo dňa 21.11.2002.

18. Ďalej vyjadril nesúhlas s aplikáciou § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. iba na opravu formálnych chýb, pričom citoval ustanovenia jeho odsekov 1 až 4. V prejednávanej veci je potom podľa žalobcu vykonaný zápis v rozpore s verejnou listinou. tzn. s predmetnou darovacou zmluvou, a preto musí správa katastra opraviť jej nesprávny zápis, a to v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z.

19. Tiež sa pozastavil nad tým, že žalovaný uznal, že Správa katastra v Kysuckom Novom Meste nemala povoliť vklad predmetnej darovacej zmluvy, ale napriek tomu krajský súd tvrdí, že správne orgány konali správne. Toto žalobca označil za veľkú nepravdu.

20. Ďalej žalobca prostredníctvom svojho odvolania vytkol krajskému súdu, že nepreskúmal, či sa žalovaný vysporiadal so všetkými dôvodmi jeho odvolania. Obdobne poukázal aj na predložený dôkaz, tzn. znalecký posudok č. 148/2002. Súčasne zrekapituloval odvolacie dôvody nasledovne:

„Som presvedčený o tom, že rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.02.2011, sp.zn. 21S/77/2010-83 nie je v súlade s § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p., nie je v súlade s čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nie je v súlade s čl. 1, čl. 6, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských právach

a základných slobôd, pretože rozhodnutia správnych orgánov a krajského súdu nie sú v súlade s § 3 ods. 1 až 4, § 22 ods. 1, § 46, § 47 ods. 2, Správneho poriadku, § 3 ods. 1, ods. 3, § 59 ods. 1, písm. a/, § 59 ods. 3 Katastrálneho zákona ...“

21. Záverom žalobca zopakoval svoju úvodnú žiadosť, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, ďalej zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 02.08.2010, sp. zn. Xo-27/2010-Ha spolu rozhodnutím zo dňa 03.05.2010, sp. zn. X-11/2010, ktoré vydala Správa katastra v Kysuckom Novom Meste, a vec mu vrátiť na nové konanie a uložením povinnosti na zaplatenie náhrady trov konania.

B)

22. Zúčastnená osoba M. prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala vyjadrenie z 14.04.2011 k odvolaniu žalobcu. S odvolacími dôvodmi sa nestotožnila, poukázala na tú časť odvolania, kde sa žalobca zameriava na osočovanie jej osoby tvrdiac, že zúčastnená osoba je vedená mamonom po majetku, s čím sa mal krajský súd zaoberať. Na druhej strane však poukázala, že súdnou cestou bola nútená si uplatniť nárok na platenie výživného, pretože žalobca si neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť.

23. Takisto poukázala na to, že žalobca sa pod vplyvom alkoholu správal násilnícky nielen k nej ale aj k ich spoločným deťom. Z uvedeného dôvodu deti museli byť liečené odborníkom z príslušného lekárskeho odboru.

24. Tiež zrekapitulovala dôvody, ktoré ju viedli k začatiu súdneho konania na Okresnom súde v Žiline o nároku na úplné vylúčenie z užívania bytu v rodinnom dome ako aj návrhu na zrušenie podielového spoluvlastníctva k uvedenej nehnuteľnosti.

25. Zúčastnená osoba M. charakterizovala napadnutý rozsudok krajského súdu ako správny, a preto navrhla konajúcemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil, vo výroku o trovách prvostupňového konania ho zmenil tak, že prizná náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 227,77 €, a za odvolacie konanie priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 154,58 €.

C)

26. Žalovaný sa v lehote stanovenej krajským súdom k odvolaniu nevyjadril.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že z dôvodu uvedenom v § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

28. Najvyšší súd sa sčasti stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či je možné využiť inštitút opravy chýb, resp. postup podľa § 59 ods. 1 písm. a) a § 59 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. aj na opravu zápisu vykonaného v rozpore s predmetnou darovacou zmluvou. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

29. Z obsahu predloženého administratívneho spisu, najmä z článku II. darovacej zmluvy z 27. novembra 2002, jednoznačne vyplýva, že žalobca v pozíciu darcu daroval svojej manželke M. rod. B. nehnuteľnosť, rodinný dom č. s. X. na parcele č. KN X. – zastavaná plocha o výmere 552 m², v katastrálnom území S., v podiele ½ a obdarovaná túto nehnuteľnosť s vďakou prijíma. Ďalej z článku VII. predmetnej zmluvy vyplýva, že v časti A-

LV žiadajú navrhovatelia vykonať vklad vlastníckeho práva už k dvom konkrétne vymedzeným nehnuteľnostiam. Takže došlo k rozporu medzi vôľou navrhovateľov v článkoch II. a VII. darovacej zmluvy.

30. Uvedený rozpor potvrdil žalovaný v napadnutom rozhodnutí s tým, záverom, že opísanú situáciu nie je možné riešiť v konaní o oprave chýb podľa § 59 zák. č. 162/1995 Z.z. S takýmto záverom žalovaného, ktorý si osvojil aj krajský súd, Najvyšší súd nemôže súhlasiť.

31. Predovšetkým Najvyšší súd poukazuje na to, že formu ako aj obsah rozhodnutia vydávaným orgánom správy katastra pri návrhovom konaní o povolenie vkladu (ďalej len „pozitívne vkladové rozhodnutie“) vymedzuje zákonodarca prostredníctvom ustanovenia § 31 zák. č. 162/1995 Z.z.

Podľa § 31 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje

- a) označenie správy katastra, ktorá o vklade rozhodla,*
- b) číslo vkladu,*
- c) označenie účastníkov konania,*
- d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka,*
- e) deň, keď správa katastra o vklade rozhodla,*
- f) deň, keď nastali právne účinky vkladu,*
- g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila,*
- h) odtlačok okrúhlej pečiatky správy katastra.*

32. Je celkom jednoznačné, že pri absencii výrokovej časti a odôvodnenia pozitívneho vkladového rozhodnutia ich miesto celkom logicky zastupujú požiadavky obsiahnuté v návrhu na vklad (§ 30 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z.) ako aj obsah a predmet konkrétnej zmluvy (§ 30 ods. 5 písm. a/ zák. č. 162/1995 Z.z.), tzn. že základným podkladom a rámcom na vykonanie vkladu, tzn. na postup, pri ktorom sa vnášajú nové údaje k právam k nehnuteľnostiam do katastrálneho operátu, sa stáva samotný návrh a obsah vkladu schopnej listiny. Z týchto údajov musí aj následne vychádzať každý z navrhovateľov pri preverovaní skutočnosti, akým spôsobom vyhovel orgán správy katastra.

33. Je tiež jednoznačné, že orgán správy katastra tým, že na darovaciu listinu pripojil od tlačok pečiatky s údajmi vkladového rozhodnutia, tak formálne deklaroval svoju vrchnostenskú vôľu v celom rozsahu návrhu vyhovieť a pripojenú listinu tým v zmysle § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. implicitne označil za vkladu schopnú listinu, tzn. že neobsahuje nedostatky, ktoré zákon jednoznačne označuje ako prekážky vkladu práva k nehnuteľnostiam.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

34. Následný prenos údajov (postup pracovníkov orgánov správy katastra v zmysle § 41 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z.) z návrhu žalobcu a M. a vkladu schopnej darovacej zmluvy do údajov katastra, a to najmä údajov o právach k nehnuteľnostiam tým spôsobom, aby sa stali hodnovernými údajmi katastra v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z.z., po vydaní pozitívneho vkladového rozhodnutia, je nutné označiť ako postup správneho orgánu. Takýto postup potom v zmysle § 244 a nasl. O.s.p. spadá pod prieskumnú právomoc správneho súdnicstva. Je pritom celkom irelevantné, že zákon č. 162/1995 Z.z. prostredníctvom ustanovenia § 31 ods. 5 vylučuje nápravné účinky (suspenzáciu a devolúciu) voči pozitívnemu vkladovému rozhodnutiu.

35. Naopak, ak počas interného prenosu dôjde k vneseniu chybných údajov do katastrálnej evidencie, tzn. ak by vznikol rozpor medzi vadnými údajmi v katastri a správnymi údajmi v listine [na tomto mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že pod pojem „iná listina“ uvedený v § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z. je nutné subsumovať aj listinu súkromného práva, ktorá bola implicitne orgánmi správy katastra uznaná za vkladu schopnú], a tieto by na základe podnetu nespĺňali svoju základnú vlastnosť údajov katastra, tzn. hodnovernosť prezumovanú v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z.z., je celkom očakávané,

že orgány správy katastra takýto rozpor postupom podľa § 59 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. odstráni neodkladne, a to aj postupom *ex offo*.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z. správa katastra aj bez návrhu opravi údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,

36. Uvedené legitímne očakávanie jednotlivca je tiež založené na logickom predpoklade, že objektívna zodpovednosť za škodu týmto postupom vyvolanou s vysokou pravdepodobnosťou (viď interný charakter postupu prenosu) vychádza z nesprávneho úradného postupu orgánov správy katastra a bude tieto orgány jednoznačne zaťažovať, pokiaľ nepreukážu opak. Za tejto situácie jedným z možných podnetov upozorňujúcim na nesúlad, resp. rozpor je podanie účastníka v zmysle § 59 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. a s tým vyvolané konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte. V žiadnom prípade tomuto konaniu nebráni právoplatnosť pozitívneho vkladového rozhodnutia, na čo argumentačne žalovaný poukazoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, resp. ani plynutie času; najmä prvé bolo objasnené pod bodom 32.

Podľa § 59 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinností sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Správa katastra je povinná vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb.

37. Je nepochybné, že na predmetnom LV č. X. pre k.ú. S., bolo nielen k stavbe: rodinný dom súp. č. X., postavenom na parc. č. X., ale aj k samotnému pozemku, parc. č. X., zastavané plochy a nádvoria o výmere 552 m² zavkladované podielové spoluvlastníctvo s výškou spoluvlastníckeho podielu v ½ tak pre žalobcu ako aj pre pani M.. Bolo preto povinnosťou žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu pri naznačenej situácii, aby o dôvodnosti žiadosti žalobcu konal a o jej dôvodnosti rozhodol.

38. Na základe uvedených právnych názorov nemôže Najvyšší súd súhlasiť s právnymi závermi tak žalovaného ako aj krajského súdu, že rozhodnutie, ktorým sa nevyhovuje návrhu žalobcu na opravu chýb katastrálneho operátu, doplnené navyše nejasným

odkazom na hľadanie pomoci formou podania správnej žaloby v zmysle ust. § 247 ods. 3 O.s.p. alebo podnetom na podanie protestu prokurátora podľa príslušných ustanovení zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, je vecne správne. Navyše u uvedeného nie je podľa Najvyššieho súdu vylúčené, že procesné lehoty na vykonanie odporúčaných úkonov už dávno uplynuli.

39. Takýto spôsob rozhodovania správnym orgánom založil situáciu predpokladanú ustanovením § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., tzn. že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a z tohto titulu mal krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušiť. Nakoľko tak neučinil, musel Najvyšší súd rozsudok krajského súdu napadnutý odvolaním žalobcu zmeniť tak, že napadnuté rozhodnutie z uvedeného dôvodu zrušil a vrátil vec v zmysle vyslovených záverov žalovaného na ďalšie konanie. Bude preto úlohou žalovaného, aby o odvolaní v katastrálnom konaní a o možnosti vykonania opravy chýb v katastrálnom operáte rozhodla po zvážení právnych dôsledkov predpokladaných v § 59 zák. č. 162/1995 Z.z., najmä jeho odseku 4.

Podľa § 59 ods. 4 zák. č. 162/1995 Z.z. oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a) a § 78 ods. 1.

40. Týmto sa aj vyhovuje argumentácii žalobcu (viď bod 17.), ktorý nepožadoval zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu, ale iba zosúladenie údajov katastra s údajmi, ktoré obsahoval ním podaný návrh a darovacia zmluva.

41. Nakoľko išlo o základnú argumentáciu žalobcu, ktorá sa týkala nesprávneho procesného riešenia vlastníckej situácie na strane žalobcu a ktorá vymedzovala rámec meritórneho súdneho prieskumu, ostatné jeho odvolacie námietky ako aj námietky iných osôb boli týmto skonsumované. Preto sa Najvyšší súd inými námietkami ďalej nezaoberal.

42. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu Najvyšší súd s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) neprípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

44. O trovách súdneho konania žalobcu rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia na súde prvého stupňa, ktoré právny zástupca žalobcu listom z 23.02.2011 (č. 1. 81) v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísliť a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (10) - 1 úkon práv. pomoci 120,23 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 7,21 €

1.1.2. podanie žaloby (10)	- 1 úkon práv. pomoci	120,23 €
1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,21 €
1.1.3. ďalšia porada (10)	- 1 úkon práv. pomoci	87,36 €
1.1.4. podanie stanoviska (10)	- 1 úkon práv. pomoci	120,23 €
1.1.4.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,21 €
1.1.5. účasť na pojednávaní (11)	- 1 úkon práv. pomoci	123,50 €
1.1.5.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,41 €
1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde		
1.2.1.1. neboli v zmysle zákonných požiadaviek vyčíslené		
	celkom trovy právneho zastúpenia :	600,59 €
2. z náhrady súdneho poplatku za žalobu		66,-- €
2.1. z náhrady súdneho poplatku za odvolanie		66,-- €
	celkom iné trovy :	132,-- €

44. Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné postupom podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v uvedenom liste zo dňa 23.02.2011, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

45. Vo vzťahu k možným nárokom na náhradu trov konania zúčastnených osôb si Najvyšší súd v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. osvojil extenzívny výklad ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré toto právo priznávajú iba účastníkom súdneho konania, kam výslovne priradujú iba žalobcu a žalovaného. Najvyšší súd preto už dlhodobo deklaruje, že právo na náhradu trov súdneho konania prislúcha pri splnení ďalších podmienok aj zúčastneným osobám.

Nakoľko však v prejednávanej veci zúčastnená osoba M. argumentačne nepodporovala postoj úspešného žalobcu, nie je možné jej priznať právo na náhradu trov na základe princípu úspešnosti v konaní.

46. Čo sa týka požiadavky zúčastnenej osoby na priznanie nároku na náhradu trov konania za prvostupňové súdne konanie, Najvyšší súd poukazuje, že tento nárok si za situácie, keď označuje napadnutý rozsudok krajského súdu v celosti ako vecne správny, mohla uplatniť iba cestou odvolania proti časti rozsudku týkajúceho sa náhrady trov konania. Nakoľko však tak neučinila, je jej žiadosť procesne irelevantná.

47. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava evidencie práv týkajúcich sa katastra nehnuteľností je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), charakter konania si nepredurčoval požiadavku nutnosti v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

48. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

Nakoľko uvedenú právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, dochádza tým k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 14. februára 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová